

[Pia Larsen]

Venstre kan altså ikke støtte SF's forslag. Efter vores opfattelse er det den generelle erhvervs- og skattepolitik, der skal forbedres. Vi løser ikke problemerne ved at give statsstøtte og skabe konkurrenceforvridning i forhold til de virksomheder, der klarer sig godt eller bare nogenlunde godt ved egen kraft.

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er klart, at når arbejdsløsheden er så stor i Danmark, forsøger de forskellige politiske partier at fremsætte forslag, som efter deres mening kan afhjælpe den enorme arbejdsløshed.

Fremskridtspartiet mener ikke, at dette forslag er noget, som overhovedet vil betyde en nedgang i arbejdsløsheden – tværtimod er vi bange for. Vi funderer også over, hvor meget det her vil komme til at koste. Hvem skal betale? Hvis staten skal stå som garant, vil det betyde, at skatterne stiger, og derved kommer efter vores mening flere virksomheder til at lukke. Altså det stik modsatte af, hvad SF vel egentlig havde tænkt sig!

Vi synes også, at der bliver fokuseret alt for meget på iværksættere i forslaget. Der er taget initiativer, men uden Fremskridtspartiets tilslutning, for vi mener, at alle kunstige tilskud til iværksættere eller andre er konkurrenceforvridende og bestemt ikke med til at gavne beskæftigelsen. I stedet for skal man naturligvis give erhvervene frihed. I de fleste tilfælde er skatter og afgifter hæmmende for erhvervslivet, og vi skal anbefale vores eget forslag, som vi har diskuteret så mange gange i Folketinget, nemlig forslaget om erhvervszoner. Vi mener faktisk, at Danmark skulle være én stor erhvervszone; det ville være langt sundere for erhvervslivet, og det ville også betyde, at der kom gang i de arbejdspladser, som forhåbentlig alle i Folketinget helhjertet mener vi bør have.

Hans Larsen-Ledet (RV):

Forslaget kan være en reaktion på nogle begebenheder, som har rystet flere landområder. Her tænkes dels på virksomhedslukningerne, dels på den reelle affolkning, som foregår fra land til by. Ønsket om et decentralt samfund uden uforholdsmæssigt store gigantkoncentrationer, med selvstændige mennesker i industrien, har altid været en radikal mærkesag.

Det Radikale Venstre skal ikke afvise, at det kan være nødvendigt med initiativer for at fremme udviklingen også i de områder, hvor den enten er gået i stå eller ligefrem går i negativ retning, men vi mener, at disse initiativer bl.a. kan komme fra iværksætterordningen og fra udviklingsselskaberne, som åbner mulighed for en bredere erhvervsstruktur med afprøvning af nye erhverv, således at et helt lokalområde ikke alene er afhængig af konjunkturfølsomme erhverv.

I den forbindelse kan man bare tage handlingsplanen for landdistrikterne og se, hvad der er af muligheder i den. Der peges på en lang række ting, som netop i de områder, der er omtalt i forslaget, kan give nogle tilbud og løsninger, som virkelig kan være et aktiv. Vi mener ikke fra radikal side, at der er grund til at oprette flere instanser end højst nødvendigt, og regeringens forslag om iværksætterordning og udviklingsselskaber skulle sådan set kunne dække SF's forslag.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget, og jeg skulle meddele fra fru Sonja Albrink, at CD heller ikke kan støtte forslaget.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan ikke støtte dette forslag til beslutning om oprettelse af en krisefond; vi mener ikke, at der bør oprettes permanente fonde med disse formål. Kristeligt Folkeparti tror ligesom industriministeren mere på generelle erhvervsfremmeordninger.

Vedrørende ansvarlig og risikovillig kapital til udvikling af nye eller eksisterende virksomheder, der har produkter eller produktideer, der rummer potentiale til at fremme beskæftigelsen, ser vi frem til det forslag om udviklingsselskaber, som regeringen i øjeblikket arbejder med.

Kristeligt Folkeparti mener ikke, at der bør oprettes en permanent krisefond, og vi kan derfor ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag fra SF.

Rahbæk Møller (SF):

Desværre sker det jo fra tid til anden, at der lukker en større virksomhed, som en hel egns beskæftigelse er afhængig af. Så kommer der megen hurlumhej i aviserne, ministeren og borgmesteren mødes og kommer derved også i aviserne og slår ud med armene, og der sker en